

Homily 82 on Matthew - My blood of the New Testament

Nicene and Post-Nicene Fathers, First Series, Vol. 10. Edited by Philip Schaff.

Matt. XXVI. 26-28.

*" And as they were eating, Jesus took bread, and gave thanks, and broke it, and gave it to the **disciples**, and said, Take, eat; This is my body."*

*" And He took a cup, and gave thanks, and gave it to them, saying, Drink ye all of it; This is my blood of the **New Testament**, Which is shed for many, for the remission of **sins**."*

Ah! How great is the blindness of the traitor! Even partaking of the **mysteries**, he remained the same; and admitted to the most **holy** table, he changed not. And this Luke shows by saying, that after this **Satan** entered into him, not as despising the Lord's body, but thenceforth laughing to scorn the traitor's shamelessness. For indeed his **sin** became greater from both causes, as well in that he came to the **mysteries** with such a disposition, as that having approached them, he did not become better, either from **fear**, or from the benefit, or from the **honor**. But Christ forbid him not, although He **knew** all things, that you might learn that He omits none of the things that pertain to correction. Wherefore both before this, and after this, He continually admonished him, and checked him, both by **deeds**, and by words; both by **fear**, and by kindness; both by threatening, and by **honor**. But none of these things withdrew him from that grievous pest.

Wherefore thenceforth He leaves him, and by the **mysteries** again reminds the **disciples** of His being slain, and in the midst of the meal His discourse is of the **cross**, by the continual repeating of the prediction, making His **passion** easy to receive. For if, when so many things had

been done and foretold, they were troubled; if they had heard none of these things, what would they not have felt?

"And as they were eating, He took bread, and broke it."

Why can it have been that He ordained this sacrament then, at the time of the passover? That you might learn from everything, both that He is the lawgiver of the [Old Testament](#), and that the things therein are foreshadowed because of these things. Therefore, I say, where the type is, there He puts the [truth](#).

But the evening is a sure sign of the fullness of times, and that the things were now come to the very end.

And He gives thanks, to teach us how we ought to celebrate this sacrament, and to show that not unwillingly does He come to the passion, and to teach us whatever we may suffer to bear it thankfully, thence also suggesting good hopes. For if the type was a deliverance from such bondage, how much more will the [truth](#) set free the world, and will He be delivered up for the benefit of our race. Wherefore, I would add, neither did He appoint the sacrament before this, but when henceforth the [rites](#) of the law were to cease. And thus the very chief of the feasts He brings to an end, removing them to another most awful table, and He says, *"Take, eat, This is my body, Which is broken for many."*

And how were they not confounded at hearing this? Because He had before told unto them many and great things touching this. Wherefore that He establishes no more, for they had heard it sufficiently, but he speaks of the [cause](#) of His [passion](#), namely, the taking away of [sins](#). And He calls it blood of a [New Testament](#), that of the undertaking, the promise, the new law. For this He undertook also of old, and this comprises the Testament that is in the new law. And like as the [Old Testament](#) had sheep and bullocks, so this has the Lord's blood. Hence also He shows that He is soon to die, wherefore also He

made mention of a Testament, and He reminds them also of the former Testament, for that also was dedicated with blood. And again He tells the **cause** of His death, "*which is shed for many for the remission of **sins**;*" and He says, "*Do this in remembrance of me.*" Do you see how He removes and draws them off from Jewish customs. For like as you did that, He says, in remembrance of the **miracles** in **Egypt**, so do this likewise in remembrance of me. That was shed for the preservation of the **firstborn**, this for the remission of the **sins** of the whole world. For, "*This,*" says He, "*is my blood, which is shed for the remission of **sins**.*"

But this He said, indicating thereby, that His **passion** and His cross are a **mystery**, by this too again comforting His **disciples**. And like as **Moses** says, "*This shall be to you for an everlasting memorial,*" **Exodus 12:14** so He too, "*in remembrance of me,*" until I come. Therefore also He says, "*With desire I have desired to eat this passover,*" **Luke 22:15** that is, to deliver you the new **rites**, and to give a passover, by which I am to make you spiritual.

And He Himself drank of it. For lest on hearing this, they should say, What then? Do we drink blood, and eat flesh? And then be perplexed (for when He began to discourse concerning these things, even at the very sayings many were offended), therefore lest they should be troubled then likewise, He first did this Himself, leading them to the calm participation of the **mysteries**. Therefore He Himself drank His own blood. What then must we observe that other ancient rite also? Some one may say. By no means. For on this account He said, "*Do this,*" that He might withdraw them from the other. For if this works remission of **sins**, as it surely does work it, the other is now superfluous.

As then in the case of the **Jews**, so here also He has bound up the memorial of the benefit with the **mystery**, by this again stopping the mouths of **heretics**. For when they say, Whence is it manifest that Christ was **sacrificed**? Together

with the other arguments we stop their mouths from the **mysteries** also. For if Jesus did not die, of what are the **rites** the **symbols**?

2. Do you see how much diligence has been used, that it should be ever borne in mind that He died for us? For since the **Marcionists**, and **Valentinians**, and **Manichæans** were to arise, denying this dispensation, He continually reminds us of the passion even by the **mysteries**, (so that no man should be deceived); at once saving, and at the same time teaching by means of that sacred table. For this is the chief of the blessings; wherefore **Paul** also is in every way pressing this.

Then, when He had delivered it, He says, "*I will not drink of the fruit of this wine, until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom.*" For because He had discoursed with them concerning passion and cross, He again introduces what He has to say of His **resurrection**, having made mention of a kingdom before them, table, and rise up in **drunkenness**, whereas it were meet to give thanks, and end with an hymn.

Hear this, as many as wait not again for the last **prayer** of the **mysteries**, for this is a **symbol** of that. He gave thanks before He gave it to His **disciples**, that we also may give thanks. He gave thanks, and sang an hymn after the giving, that we also may do this selfsame thing.

But for what reason does He go forth unto the mountain? Making Himself manifest, that He may be taken, in order not to seem to hide himself. For He hastened to go to the place which was also **known** to Judas.

Then "*He says unto them, All you shall be offended in me.*" **Matthew 26:31** After this He mentions also a **prophecy**, "*For it is written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered abroad:*" at once persuading them ever to give heed to the things that are written, and at same time

making it plain that He was crucified, according to God's purpose; and by everything showing He was no alien from the old covenant, nor from the God preached therein, but that what is done is a dispensation, and that the **prophets** all proclaimed all things beforehand from the beginning that are comprised in the matter, so that they be quite confident about the better things also.

And He teaches us to **know** what the **disciples** were before the crucifixion, what after the crucifixion. For indeed they who, when He was crucified, were not able so much as to stand their ground, these after His death were mighty, and stronger than adamant.

And this self-same thing is a demonstration of His death, the fright and cowardice, I mean, of His **disciples**. For if when so many things have been both done and said, still some are shameless, and say that He was not crucified; if none of these things had come to pass, to what pitch of **wickedness** would they not have proceeded? So for this reason, not by His own sufferings only, but by what took place with respect to the **disciples**, He confirms the word concerning His death, and by the **mysteries** also, in every way confounding those that are diseased with the pest of **Marcion**. For this reason He suffers even the chief apostle to deny Him. But if He was not bound nor crucified, whence sprung the **fear** to Peter, and to the rest of the **apostles**.

He suffers them not however, on the other hand, to wait until the sorrows, but what says He? "*But after I am risen again, I will go before you into **Galilee**.*" For not from **Heaven** does He appear at once, neither will He depart into any distant country, but in the same nation, in which He had also been crucified, nearly in the same place, so as hereby again to assure them that He that was crucified was the very same that rose again, and in this way to comfort them more abundantly when in sorrow. Therefore also He said "*in **Galilee**,*" that being freed from the fears of the

Jews they might believe His saying. For which cause indeed He appeared there.

"But Peter answered and said, Though all men should be offended because of You, yet will I never be offended."

3. What do you say, O Peter? The prophet said, *"The sheep shall be scattered;"* Christ has confirmed the saying, and do you say, No? Is not what passed before enough, when Thou said, *"Far be it from You,"* Matthew 16:22 and your mouth was stopped? For this then He suffers him to fall, teaching him thereby to believe Christ in all things, and to account His declaration more trustworthy than one's own conscience. And the rest too reaped no small benefit from his denial, having come to know man's weakness, and God's truth. For when He foretells anything, we must no longer be subtle, nor lift up ourselves above the common sort. For, *"your rejoicing,"* it is said, *"you shall have in yourself, and not in another."* For where he should have prayed, and have said, Help us, that we be not cut off, he is confident in himself, and says, *"Though all men should be offended in You, yet will I never;"* though all should undergo this, I shall not undergo it, which led him on little by little to self-confidence. Christ then, out of a desire to put down this, permitted his denial. For since he neither submitted to Him nor the prophet (and yet for this intent He brought in the prophet besides, that they may not gainsay), but nevertheless since he submitted not to His words, he is instructed by deeds.

For in proof that for this intent He permitted it, that He might amend this in him, hear what He says, *"I have prayed for you, that your faith fail not."* For this He said sharply reproving him, and showing that his fall was more grievous than the rest, and needed more help. For the matters of blame were two; both that he gainsaid; and, that he set himself before the other; or rather a third too, namely, that he attributed all to himself.

To cure these things then, He suffered the fall to take place, and for this **cause** also leaves the others, and addresses Himself earnestly to him. For, "*Simon,*" says He, "*Simon, behold **Satan** has desired to have you that he may sift you as wheat;*" that is, that he may trouble, confound, tempt you; but "*I have **prayed** for you, that your **faith** fail not.*"

And why, if **Satan** desired all, did He not say concerning all, I have **prayed** for you? Is it not quite plain that it is this, which I have mentioned before, that it is as reproving him, and showing that his fall was more grievous than the rest, that He directs His words to him?

And wherefore said He not, But I did not suffer it, rather than, "*I have **prayed**?*" He speaks from this time lowly things, on His way to His **passion**, that He may show His humanity. For He that has built His church upon Peter's confession, and has so fortified it, that ten thousand dangers and deaths are not to prevail over it; He that has given him the keys of **Heaven**, and has put him in possession of so much authority, and in no manner needed a **prayer** for these ends (for neither did He say, I have **prayed**, but with His own authority, "*I will build my church, and I will give you the keys of **Heaven***"), how should He need to **pray**, that He might brace up the shaken **soul** of a single man? Wherefore then did He speak in this way? For the **cause** which I mentioned, and because of their weakness, for they had not as yet the becoming view of Him.

How then was it that He denied? He said not, that you may not deny, but that your **faith** fail not, that you perish not utterly. For this came from His care.

For indeed **fear** had driven out all else, for it was beyond measure, and it became beyond measure, since God had to an exceeding degree deprived him of His help, and He did exceedingly deprive him thereof, because there was to an

exceeding degree in him the passion of self-will and contradiction. In order then that He might pluck it up by the roots, therefore He suffered the terror to overtake him.

For in [proof](#) that this passion was grievous in him, he was not content with his former words, gainsaying both [prophet](#) and [Christ](#), but also after these things when Christ had said unto him, *"Verily I say unto you, that this night, before the cock crow, you shall deny me thrice,"* he replies, *"Though I should die with You, I will not deny You in any wise."* And Luke signifies moreover, that the more Christ warned him, so much the more did Peter exceedingly oppose Him.

What mean these things, O Peter? When He was saying, *"One of you shall betray me,"* you feared lest you should be the traitor, and constrained the [disciple](#) to ask, although conscious to yourself of no such thing; but now, when He is plainly crying out, and saying, *"All shall be offended,"* are you gainsaying it, and not once only, but twice and often? For this is what Luke says.

Whence then did this come to him? From much [love](#), from much pleasure. I mean, that after that he was delivered from that distressing [fear](#) about the betrayal, and [knew](#) the traitor, he then spoke confidently, and lifted himself up over the rest, saying, *"Though all [men](#) shall be offended, yet will I not be offended."* And in some degree too his conduct sprung from jealousy, for at supper they reasoned *"which of them is the greater,"* [Luke 22:24](#) to such a degree did this passion trouble them. Therefore He checked him, not compelling him to the denial, God forbid! But leaving him destitute of His help, and convicting [human nature](#).

See at any rate after these things how he was subdued. For after the resurrection, when he had said, *"And what shall this man do?"* [John 21:21](#) and was silenced, he ventured no more to gainsay as here, but held his peace. Again, towards the assumption, when he heard, *"It is not for you to [know](#) times or seasons,"* [Acts 1:7](#) again he holds

his peace, and contradicts not. After these things, on the house, and by the sheet, when he heard a voice saying to him, *"What God has cleansed, call not thou common,"* Acts 10:15 even though he knew not for the time what the saying could be, he is quiet, and strives not.

4. All these things did that fall effect, and whereas before that he attributes all to himself, saying, *"Though all men shall be offended, yet will I not be offended;"* and, *"If I should die, I will not deny You"* (when he should have said, If I receive the assistance from You)—yet after these things altogether the contrary, *"Why do ye give heed to us, as though by our own power or holiness we had made him to walk?"*

Hence we learn a great doctrine, that a man's willingness is not sufficient, unless any one receive the succor from above; and that again we shall gain nothing by the succor from above, if there be not a willingness. And both these things do Judas and Peter show; for the one, though he had received much help, was profited nothing, because he was not willing, neither contributed his part; but this one, though he was ready in mind, because he received no assistance, fell. For indeed of these two things is virtue's web woven.

Wherefore I entreat you neither (when you have cast all upon God) to sleep yourselves, nor, when laboring earnestly, to think to accomplish all by your own toils. For neither is it God's will that we should be supine ourselves, therefore He works it not all Himself; nor yet boasters, therefore He did not give all to us; but having removed what was hurtful in either way, left that which is useful for us. Therefore He suffered even the chief apostle to fall, both rendering him more humbled in mind, and training him thenceforth to greater love. *"For to whom more is forgiven,"* it is said, *"he loves more."* Luke 7:47

Let us then in everything **believe God**, and gainsay Him in nothing, though what is said seem to be contrary to our thoughts and senses, but let His word be of higher authority than both reasonings and sight. Thus let us do in the **mysteries** also, not looking at the things set before us, but keeping in mind His sayings.

For His word cannot deceive, but our senses are easily beguiled. That has never failed, but this in most things goes wrong. Since then the word says, "*This is my body,*" let us both be persuaded and **believe**, and look at it with the eyes of the mind.

For Christ has given nothing sensible, but though in things sensible yet all to be perceived by the mind. So also in **baptism**, the gift is bestowed by a sensible thing, that is, by water; but that which is done is perceived by the **mind**, the birth, I mean, and the renewal. For if you had been incorporeal, He would have delivered you the incorporeal gifts bare; but because the **soul** has been locked up in a body, He delivers you the things that the mind perceives, in things sensible.

How many now say, I would wish to see His form, the mark, His clothes, His shoes. Lo! You see Him, Thou touchest Him, you eat Him. And thou indeed desirest to see His clothes, but He gives Himself to you not to see only, but also to touch and eat and receive within you.

Let then no one approach it with indifference, no one faint-hearted, but all with burning hearts, all fervent, all aroused. For if **Jews** standing, and having on their shoes and their staves in their hands, ate with haste, much more ought thou to be watchful. For they indeed were to go forth to Palestine, wherefore also they had the garb of pilgrims, but you are about to remove unto **Heaven**.

5. Wherefore it is needful in all respects to be vigilant, for indeed no small punishment is appointed to them that partake unworthily.

Consider how indignant you are against the traitor, against them that crucified Him. Look therefore, lest you also yourself become guilty of the body and blood of **Christ**. They slaughtered the all-**holy** body, but you receive it in a filthy **soul** after such great benefits. For neither was it enough for Him to be made man, to be smitten and slaughtered, but He also commingles Himself with us, and not by **faith** only, but also in very deed makes us His body. What then ought not he to exceed in purity that has the benefit of this **sacrifice**, than what sunbeam should not that hand be more pure which is to sever this flesh, the mouth that is filled with spiritual fire, the tongue that is reddened by that most awful blood? Consider with what sort of **honor** you were **honored**, of what sort of table you are partaking. That which when **angels** behold, they tremble, and dare not so much as look up at it without awe on account of the brightness that comes thence, with this we are fed, with this we are commingled, and we are made one body and one flesh with Christ. *"Who shall declare the mighty works of the Lord, and **cause** all His praises to be heard?"* What shepherd feeds his sheep with his own limbs? And why do I say, shepherd? There are often mothers that after the travail of birth send out their children to other **women** as nurses; but He endures not to do this, but Himself feeds us with His own blood, and by all means entwines us with Himself.

Mark it, He was born of our substance. But, you say, this is nothing to all **men**; though it does concern all. For if He came unto our nature, it is quite plain that it was to all; but if to all, then to each one. And how was it, you say, that all did not reap the profit therefrom. This was not of His doing, whose choice it was to do this in behalf of all, but the fault of them that were not willing. With each one of

the faithful does He mingle Himself in the **mysteries**, and whom He begot, He nourishes by Himself, and puts not out to another; by this also persuading you again, that He had taken your flesh. Let us not then be remiss, having been counted worthy of so much both of **love** and **honor**. See ye not the infants with how much eagerness they lay hold of the breast? With what earnest desire they fix their lips upon the nipple? With the like let us also approach this table, and the nipple of the spiritual cup. Or rather, with much more eagerness let us, as infants at the breast, draw out the **grace** of the spirit, let it be our one sorrow, not to partake of this food. The works set before us are not of **man's** power. He that then did these things at that supper, this same now also works them. We occupy the place of servants. He who sanctifies and changes them is the same. Let then no Judas be present, no **covetous** man. If any one be not a **disciple**, let him withdraw, the table receives not such. For *"I keep the passover,"* He says, *"with my disciples."* **Matthew 26:18**

This table is the same as that, and has nothing less. For it is not so that Christ wrought that, and man this, but He does this too. This is that upper chamber, where they were then; and hence they went forth unto the mount of Olives.

Let us also go out unto the hands of the **poor**, for this spot is the mount of Olives. For the multitude of the poor are olive-trees planted in the house of **God**, dropping the oil, which is profitable for us there, which the five **virgins** had, and the others that had not received perished thereby. Having received this, let us enter in that with bright lamps we may meet the bridegroom; having received this, let us go forth hence.

Let no inhuman person be present, no one that is cruel and merciless, no one at all that is unclean.

6. These things I say to you that receive, and to you that minister. For it is necessary to address myself to you also,

that you may with much care distribute the gifts there. There is no small punishment for you, if being conscious of any **wickedness** in any man, you allow him to partake of this table. *"His blood shall be required at your hands."*

Ezekiel 33:8 Though any one be a general, though a deputy, though it be he himself who is invested with the diadem, and come unworthily, forbid him, the authority you have is greater than his. You, if you were entrusted to keep a spring of water clean for a flock, and then were to see a sheep having much mire on its mouth, you would not suffer it to stoop down unto it and foul the stream: but now being entrusted with a spring not of water, but of blood and of spirit, if you see any having on them **sin**, which is more grievous than earth and mire, coming unto it, are you not displeased? Do you not drive them off? And what excuse can you have?

For this end God has **honored** you with this **honor**, that you should discern these things. This is your office, this your safety, this your whole crown, not that you should go about clothed in a white and shining vestment.

And whence **know** I, you may say, this person, and that person? I speak not of the unknown, but of the notorious.

Shall I say something more fearful. It is not so grievous a thing for the **energumens** to be within, as for such as these, whom **Paul** affirms to trample Christ under foot, and to *"account the blood of the covenant unclean, and to do despite to the **grace** of the Spirit."* For he that has fallen into **sin** and draws near, is worse than one possessed with a **devil**. For they, because they are possessed are not punished, but those, when they draw near unworthily, are delivered over to undying punishment. Let us not therefore drive away these only, but all without exception, whomsoever we may see coming unworthily.

Let no one communicate who is not of the **disciples**. Let no Judas receive, lest he suffer the **fate** of Judas. This

multitude also is Christ's body. Take heed, therefore, you that ministerest at the **mysteries**, lest you provoke the Lord, not purging this body. Give not a sword instead of meat.

Nay, though it be from **ignorance** that he come to communicate, forbid him, be not afraid. Fear **God**, not man. If you should **fear** man, you will be laughed to scorn even by him, but if **God**, you will be an object of respect even to men.

But if you dare not to do it yourself, bring him to me; I will not allow any to dare do these things. I would give up my life rather than impart of the Lord's blood to the unworthy; and will shed my own blood rather than impart of such awful blood contrary to what is meet.

But if any has not **known** the bad man, after much inquiry, it is no blame. For these things have been said about the open sinners. For if we amend these, God will speedily discover to us the unknown also; but if we let these alone, wherefore should He then make manifest those that are hidden.

But these things I say, not that we repel them only, nor cut them off, but in order that we may amend them, and bring them back, that we may take care of them. For thus shall we both have God propitious, and shall find many to receive worthily; and for our own diligence, and for our care for others, receive great reward; unto which **God** grant we may all attain by the **grace** and **love** towards man of **our Lord Jesus Christ**, to whom be **glory** world without end. **Amen**.

Preek 82 over Mattheüs

Mat. XXVI. 26-28 .

*" En als zij aten, Jezus nam brood, dankte, en brak het en gaf het aan de **discipelen** , en zeide: Neemt, eet; Dit is mijn lichaam."*

*" En Hij nam een beker, en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; Dit is mijn bloed van het **Nieuwe Testament** , Die voor velen vergoten wordt, tot vergeving der **zonden** ."*

Ah! Hoe groot is de blindheid van de verrader! Ook deelname aan het **mysteries** , bleef hij hetzelfde; en toegelaten tot de meest **heilige** tafel, veranderde hij niet. En dit Luke toont door te zeggen, dat na deze **Satan** aangegaan in hem, niet zo verachten de Heer lichaam, maar voortaan lachen naar de minachten verrader schaamteloosheid. Want inderdaad zijn **zonde** groter werd uit beide oorzaken , maar ook in dat hij naar het kwam **mysteries** met zo'n gezindheid, want dat hebben ze benaderde, heeft hij niet beter te worden, hetzij uit **angst** of uit de uitkering, of vanaf de **eer** . Maar Christus verbood hem niet, hoewel Hij **wist** alle dingen, die je zou leren dat hij weglaat geen van de dingen die betrekking hebben op correctie. Daarom zowel vóór dit, en na deze, hij voortdurend vermaande hem, en controleerde hem, zowel door **daden** , en door de woorden; zowel door **angst** en door vriendelijkheid; zowel door te dreigen, en door de **eer** . Maar geen van deze dingen trok hem van die zware pest .

Daarom voortaan Hij verlaat hem, en door de **mysteries** weer herinnert de **discipelen** van zijn wezen gedood , en in het midden van de maaltijd Zijn discours is van het **kruis** , door de voortdurende herhalen van de voorspelling, het maken van zijn **passie** gemakkelijk te ontvangen. Want indien zoveel dingen gedaan en voorspeld waren, waren ze ontroerd; als ze geen van deze dingen gehoord had, wat zouden ze niet hebben gevoeld?

"En als zij aten, nam Hij het brood, en brak het. "Waarom kan het zijn dat hij gewijd dit sacrament dan worden op het moment van het Pascha ? Dat je zou kunnen leren van alles, beide dat Hij de wetgever van het Oude Testament , en dat de dingen die daarin zijn voorafschaduwing want om deze dingen. Daarom zeg ik, waar de soort is, daar Hij zet de waarheid .

Maar de avond is een zeker teken van de volheid der tijden, en dat de dingen die nu gekomen waren tot het einde.

En Hij geeft dank, om ons te leren hoe we moeten dit vieren sacrament , en aan te tonen dat niet ongewild doet Hij gekomen om de passie , en om ons te leren wat we kunnen lijden om het te dragen gelukkig, daar ook suggereert goede hoop . Want als de soort was een bevrijding uit een dergelijke slavernij , hoeveel te meer zal de waarheid set te bevrijden van de wereld, en zal hij worden geleverd ten behoeve van onze race. Daarom zou ik willen toevoegen, noch heeft Hij benoemt de sacrament voordat dit, maar wanneer voortaan de riten van de wet moesten ophouden. En zo de chef van de feesten Hij brengt een einde aan, ze te verwijderen naar een andere meest vreselijke tafel, en Hij zegt: *"Neemt, eet, dit is mijn lichaam, dat is gebroken voor velen."*

En wat waren ze niet beschaamd bij het horen van dit? Omdat hij eerder had gezegd tot hen veel en grote dingen te raken dit. Daarom dat Hij vestigt niet meer, want zij voldoende had gehoord, maar hij spreekt over de oorzaak van zijn passie , namelijk het wegnemen van zonden . En Hij noemt het bloed van een Nieuwe Testament , die van de onderneming, de belofte van de nieuwe wet . Hiervoor heeft hij zich ook van de oude, en deze bestaat uit de Testament , dat is in de nieuwe wet . En net als het Oude Testament had schapen en runderen, dus dit heeft de Heer bloed. Vandaar ook Hij laat zien dat hij binnenkort zal

sterven, waarom Hij ook melding gemaakt van een Testament , en hij herinnert hen ook van de voormalige Testament , want dat was ook gewijd met bloed. En weer Hij vertelt de **oorzaak** van zijn dood, "*die voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden* ; "en Hij zegt: "*Doe dit tot mijn gedachtenis.* "Ziet u hoe Hij verwijdert en trekt ze af van de Joodse douane. Want gelijk je dat deed, Hij zegt, ter nagedachtenis van de **wonderen** in **Egypte** , dus dit ook doen om Mij te gedenken. Dat werd vergoten voor het behoud van de **eerstgeborenen** voor de vergeving van de, deze **zonden** van de hele wereld. Want "*dit,*" zegt hij, "*is mijn bloed, dat vergoten wordt tot vergeving van zonden .*"

Maar Hij zei: wat aangeeft, dat Zijn **lijden** en Zijn kruis is een **mysterie** , door dit weer ook troostende Zijn **discipelen** . En net als **Mozes** zegt: "*Dit zal u tot een eeuwig gedenkteken,* " **Exodus 00:14** , zodat Hij ook, "*ter herinnering aan mij,*" totdat ik kom. Daarom ook zegt hij, "*met de wens heb ik gewenst om dit te eten Pascha ,* " **Lukas 22:15** dat is, om door u de nieuwe **riten** , en een geven Pascha , waarmee ik ben om u geestelijk .

En Hijzelf dronk ervan. Voor Opdat bij het horen van deze, moeten ze zeggen: Wat dan? Hebben we bloed drinkt, en eet vlees? En dan perplex (voor toen hij begon te discours over deze dingen, zelfs op het zeggen velen waren beledigd), daarom opdat zij dan eveneens moeten worden verontrust, hij voor het eerst dit zelf deed, waardoor ze de rust deelname van de **mysteries** . Daarom Hijzelf dronk zijn eigen bloed. Wat dan moeten we constateren dat andere oude rite ook? Iemand kan zeggen. In geen geval. Want op deze rekening Hij zei: "*Doe dit,*" dat Hij hen van de andere zou kunnen trekken. Want als dit werkt vergeving van **zonden** , als het zeker werkt het, de andere is nu overbodig.

Als dan in het geval van de **Joden** , dus ook hier heeft hij verbonden aan de herdenking van de uitkering met het **mysterie** , door dit opnieuw het stoppen van de monden van **ketters** . Want wanneer zij zeggen: Vanwaar komt dit manifesteren dat Christus werd **geofferd** ? Samen met de andere argumenten stoppen we hun mond van de **mysteries** ook. Want als Jezus niet stierf, van wat zijn de **riten** van de **symbolen** ?

2. Heeft u zien hoeveel zorgvuldigheid werd betracht, dat het ooit in eraan denken dat Hij stierf voor ons? Want omdat de **Marcionists** en **valentinianen** en **Manicheeërs** zich voordoet, het ontkennen van deze bedeling, Hij ons voortdurend herinnert aan de passie zelfs door de **mysteries** , (zodat niemand zou moeten worden misleid) ; terstond te besparen en tegelijkertijd het onderwijs door middel van die heilige tafel. Want dit is de chef van de zegeningen ; waarom **Paul** ook is in alle opzichten op deze.

Dan, wanneer hij het had geleverd, Hij zegt: *"ik zal niet drinken van de vrucht van deze wijn , tot de dag dat ik drink het nieuw met jou in mijn Vaders koninkrijk . "* Want omdat Hij had verhandelingen met hen in verband met passie en kruis , introduceert hij weer wat hij te zeggen heeft van Zijn **opstanding** , hebben melding gemaakt van een koninkrijk voor hen, tafel, en stijgen in **dronkenschap** , terwijl het ware te ontmoeten om te danken, en eindigen met een lied .

Hoort dit, net zoveel als wachten niet opnieuw voor het laatste **gebed** van de **mysteries** , want dit is een **symbool** van. Hij dankte voordat Hij gaf het aan Zijn **discipelen** , opdat wij ook danken. Hij dankte, en zong een lied na het geven, opdat wij ook ditzelfde te doen.

Maar voor wat reden gaat hij uit tot de berg? Zichzelf manifest, dat hij kan worden genomen, om niet te lijken zich verstoppen. Want Hij haastte zich naar de plaats die ook werd **bekend** aan Judas .

Dan "zegt hij tot hen: gij zult beledigd in mij." **Matthew 26:31** Hierna noemt hij ook een **profetie** , "want er staat geschreven: Ik zal den Herder slaan, en de schapen zullen verstrooid worden:" bij hen eens overtuigen ooit om aandacht te geven aan de dingen die geschreven, en op hetzelfde moment waardoor het duidelijk dat Hij werd gekruisigd, volgens Gods doel; en door alles laten zien Hij was geen vreemdeling van het oude verbond, noch van de God daarin gepredikt, maar dat wat wordt gedaan is een dispensatie, en dat de **profeten** alles verkondigd alle dingen van tevoren vanaf het begin dat bestaan in de zaak , zodat ze zijn vrij zeker over de betere dingen ook.

En Hij leert ons om te **weten** wat de **discipelen** waren voor de kruisiging, wat na de kruisiging. Want zij, die, toen Hij werd gekruisigd, in staat zo veel als hun mannetje te staan waren niet, deze na Zijn dood waren machtig, en sterker dan onvermurwbaar.

En ditzelfde ding is een demonstratie van Zijn dood, de angst en lafheid, ik bedoel, van Zijn **discipelen** . Want indien er zoveel dingen zijn zowel gedaan en gezegd, nog wat zijn schaamteloos, en zeggen dat hij niet werd gekruisigd; indien geen van deze dingen was gekomen om te passeren, in welke toonhoogte van **goddeloosheid** zouden zij niet zijn overgegaan? Dus om deze reden, niet door Zijn eigen lijden alleen, maar door wat er is gebeurd met betrekking tot de **discipelen** , Hij bevestigt het woord over Zijn dood, en door de **mysteries** ook, in alle opzichten verwarrende degenen die ziek zijn met de pest van **Marcion** . Om deze reden lijdt Hij heeft zelfs de voornaamste apostel Hem te ontkennen. Maar als hij niet gebonden was, noch gekruisigd, vanwaar opgesprongen de **angst** om Peter en de rest van de **apostelen** .

Hij lijdt ze echter niet, aan de andere kant, om te wachten tot het leed, maar wat hij zegt? "*Maar nadat ik ben opgestaan weer, zal ik u voorgaan naar Galilea* . " Want

niet uit **de hemel** heeft Hij verschijnt in een keer, noch zal hij vertrekken in elk ver land, maar in hetzelfde land, waarin Hij was ook gekruisigd, bijna op dezelfde plaats, zodat hierbij opnieuw om hen te verzekeren dat Hij dat was gekruisigd was precies dezelfde die weer opstond, en op deze manier om hen overvloediger troosten als in verdriet. Daarom ook Hij zei "*in Galilea* ," die wordt bevrijd van de vrees van de **Joden** ze misschien **geloven** Zijn uitspraak. Voor welke **oorzaak** inderdaad Hij daar verscheen.

*"Maar Peter antwoordde en zei: Hoewel alle **mensen** moeten worden beledigd vanwege U, maar toch zal ik nooit worden beledigd."*

3. Wat zegt u, o Peter ? De **profeet** zei: "*De schapen zullen verstrooid worden;* " Christus heeft bevestigd het gezegde Nee, en zeg je? Is het niet wat voordat er genoeg voorbij, toen U zei: "*Het zij verre van U,* " **Matthew 16:22** en je mond werd gestopt? Voor dit dan lijdt Hij hem te vallen, het onderwijzen van hem daardoor **geloven** Christus in alle dingen, en Zijn verklaring betrouwbaarder dan eigen rekening **geweten** . En ook de rest geogst geen geringe voordelen van zijn ontkenning, gekomen om te **weten** menselijke zwakheid, en God ?' s **waarheid** . Want toen hij iets voorspelt, moeten we niet meer subtiel zijn, noch verheffen onszelf boven de gewone soort. Want "*uw roem,*" zo wordt gezegd, "*zult u in jezelf, en in de andere niet.*" Want waar hij had moeten **bidden** , en hebben gezegd: Help ons, dat we niet afgesneden worden, hij er alle vertrouwen in zichzelf, en zegt: "*Hoewel alle ""mensen"" moeten worden beledigd in U, maar toch ""zal ""ik nooit;*" hoewel dit alles moeten ondergaan, zal ik niet ondergaat het, die hem op beetje bij beetje aan zelfvertrouwen. Christus dan, uit een verlangen deze neer te zetten, toegestaan zijn ontkenning. Want omdat hij niet tot Hem, noch de ingediende **profeet** (en toch voor deze opzet Hij bracht in de **profeet** trouwens, dat ze niet kunnen

tegenspreken), maar toch aangezien hij niet voorgelegd aan Zijn woorden, wordt hij geïnstrueerd door **daden** . "////"

Want in **het bewijs** dat voor deze opzet Hij liet het, dat hij dit zou kunnen wijzigen in hem, horen wat Hij zegt, "*ik heb **gebeden** voor u, dat uw **geloof** niet zou bezwijken.* " Hiervoor Hij zei hem scherp terechtwijst, en waaruit blijkt dat zijn val was ernstiger dan de rest, en had meer hulp nodig. Voor de kwesties van schuld waren twee; beide dat hij tegengesproken; en dat hij zich goed voor de andere; of liever een derde ook, namelijk dat hij toeschreef allen tot zich.

Om deze dingen te genezen dan, Hij leed de val te laten plaatsvinden, en om die **reden** ook verlaat de anderen, en spreekt zich ernstig aan hem. Want, "*Simon,*" zegt hij, "*Simon, ziet **de satan** heeft gewenst om je dat hij je te ziften als de tarwe;*" dat wil zeggen dat hij de problemen, verwarren, verleiden u; maar "*ik heb **gebeden** voor u, dat uw **geloof** niet zou bezwijken.*"

En waarom, als **de satan** gewenst allemaal, zei Hij niet met betrekking tot alle, heb ik **gebeden** voor u? Is het niet heel duidelijk dat het dit, wat ik al eerder heb gezegd, dat het als hem terechtwijst, en waaruit blijkt dat zijn val was ernstiger dan de rest, dat Hij leidt Zijn woorden aan hem?

En waarom zei hij niet, maar ik heb geen last, in plaats van, "*heb ik **gebeden** ?*" Hij spreekt uit deze tijd nederige dingen, op weg naar zijn **passie** , dat Hij Zijn mensheid kunnen vertonen. Want wie heeft Zijn gebouwd kerk op Peter's belijdenis , en heeft dus versterkt het, dat tienduizend gevaren en sterfgevallen zijn niet prevaleren boven dat; Wie heeft hem de gegeven sleutels van **de hemel** , en heeft hem in te zetten het bezit van zo veel gezag, en op geen enkele manier had een **gebed** voor deze doeleinden (want noch heeft hij zeggen: Ik heb **gebeden** , maar met Zijn eigen gezag, "*ik zal bouw mijn kerk , en ik*

zal u het geven sleutels van *de Hemel*"), hoe moet hij nodig om te **bidden** , opdat Hij brace de geschud **ziel** van een enkele man? Waarom toch sprak Hij op deze manier? Voor de **reden** die ik noemde, en vanwege hun zwakheid, want ze hadden nog niet de steeds zicht op Hem.

Hoe dan was het dat Hij ontkende? Hij zei niet, opdat gij niet ontkennen, maar dat je **geloof** niet zou bezwijken, dat u zult omkomen niet. Hiervoor kwam uit Zijn zorg.

Want **angst** was uit al het andere gedreven, want het was mateloos, en het werd mateloos, omdat God tot een overschrijding mate had hem beroofd van zijn hulp, en dat deed hij buitengewoon ontnemen hem daarvan, want er was een meer dan graad in hem de passie van de eigen wil en contradictie. Om dan dat Hij het zou uitrukken door de wortels, dus Hij leed de schrik om hem in te halen.

Want in **het bewijs** dat deze passie was kwaad in hem, hij was niet tevreden met zijn eerste woorden, tegensprekend zowel **profeet** en **Christus** , maar ook na deze dingen wanneer Christus tot hem had gezegd: "*Voorwaar, Ik zeg u, dat deze nacht, vóór de haan gekraaid zal hebben, zult gij mij driemaal verloochenen,*" antwoordt hij, "*al moest ik met u sterven, ik zal u niet ontkennen in een wijs.*" En Luke betekent bovendien dat hoe meer Christus waarschuwde hem, des te meer heeft Peter buitengewoon Hem verzetten.

Wat betekenen deze dingen, o Peter ? Toen Hij zei, "*zal een van u mij verraden,*" je vreesde dat je de verrader zou moeten zijn, en beperkt de **leerling** te vragen, hoewel bewust om jezelf van niet zoiets; maar nu, wanneer Hij wordt duidelijk roepende en zeggende: "*Alle wordt beledigd,*" bent u tegensprekend, en niet slechts een keer, maar twee keer en vaak? Want dit is wat Lucas zegt.

Vanwaar dan heeft dit tot hem komen? Van veel **liefde** , van veel plezier. Ik bedoel, dat daarna werd hij verlost van

die pijnlijke **angst** over het verraad, en **wist** de verrader, toen sprak hij vol vertrouwen, en richtte zich op over de rest, zeggende: "*Hoewel alle **mensen** worden beledigd, maar toch zal ik niet beledigd .* " En tot op zekere hoogte te zijn gedrag voortgekomen uit jaloezie , want tijdens het avondeten zij overlegden "*wie van hen de grootste is, "* **Lukas 22:24** in zodanige mate deed dit passie ze beroeren. Daarom Hij controleerde hem niet dwingen hem om de ontkenning, God verhoede! Maar waardoor hij ontbloot van Zijn hulp, en te veroordelen **de menselijke natuur** .

Zie in ieder geval na deze dingen, hoe hij onderworpen was. Want na de opstanding , toen hij had gezegd, "*maar wat zal deze man doen?* " **John 21:21** en werd het zwijgen opgelegd, waagde hij niet meer als hier tegenspreken, maar bleef zwijgen. Nogmaals, in de richting van de veronderstelling , toen hij hoorde, "*Het is niet voor u om te **weten** de tijden of gelegenheden, "* **Handelingen 1: 7** weer houdt hij zijn vrede, en in tegenspraak niet. Na deze dingen, op het huis, en door de plaat, toen hij hoorde een stem tegen hem zeggen: "*Wat God gereinigt heeft, zult gij niet gemeen, "* **Handelingen 10:15** hoewel hij **wist** niet voor de tijd wat het gezegde zou kunnen zijn, hij is rustig, en streeft niet.

4. Al deze dingen deed die val effect, en dat daarvoor was hij attributen voor zich alleen, zeggende: "*Hoewel alle **mensen** worden beledigd, maar toch zal ik niet beledigd; "en, "als ik zou sterven, ik zal U niet verloochenen"* (toen hij had moeten zeggen, Als ik de hulp van u) -yet na deze dingen helemaal Integendeel, "*Waarom kent gij acht te slaan op ons, alsof wij door onze eigen kracht of **heiligheid** wij hadden hem gemaakt om te lopen?"*

Daarom leren we een grote doctrine , dat een man bereidheid is niet voldoende, tenzij één van de hulp van boven ontvangen; en dat nog eens zullen we niets winnen door de hulp van boven, als er geen bereidheid is. En deze

beide dingen te doen Judas en Peter tonen; voor de ene, hoewel hij veel hulp had ontvangen, werd geprofiteerd niets, omdat hij niet bereid was, noch droeg zijn deel; maar deze, hoewel hij klaar was **het achterhoofd** , omdat hij geen hulp kreeg, viel. Want van deze twee dingen is **deugd** web geweven.

Daarom smee ik u niet (als je al hebben uitgebracht op God) om jezelf te slapen, noch bij ernstig arbeiden, om na te denken om al te bereiken door je eigen strikken. Want het is ook niet **Gods wil** dat we zouden moeten zijn rugligging onszelf, daarom Hij werkt het niet allemaal zelf; noch laatdunkend, daarom is Hij niet allemaal aan ons te geven; maar hebt verwijderd wat schadelijk was in beide richtingen, links dat wat handig is voor ons. Daarom Hij leed zelfs de voornaamste apostel te vallen, zowel waardoor hem meer vernederd in **het achterhoofd** , en het trainen van hem voortaan een grotere **liefde** . "*Want wie meer wordt vergeven,*" zo wordt gezegd, "*hij houdt meer.*"

Luke 07:47

Laat ons dan in alles **geloven God** en Hem tegenspreken in niets, maar wat er wordt gezegd lijkt in strijd zijn met onze gedachten en zintuigen te zijn, maar laten we Zijn Woord van hogere autoriteit dan beide redeneringen en het zicht zijn. Dus laten we doen in de **mysteries** ook, niet te kijken naar de voorgestelde dingen, maar houden in het achterhoofd zijn uitspraken.

Want Zijn woord kan niet bedriegen, maar onze zintuigen zijn gemakkelijk misleid. Dat heeft nog nooit gefaald, maar dit in de meeste dingen mis gaat. Sindsdien zegt het woord, "*dit is mijn lichaam,*" laat ons beiden te overtuigen en **te geloven** en ernaar te kijken met de ogen van de geest .

Want Christus heeft niets zinnigs gegeven, maar wel in de dingen verstandig nog alle door de te worden waargenomen geest . Dus ook bij **de doop** , de gave wordt

geschonken door een verstandige ding, dat wil zeggen door water; maar dat die wordt gedaan wordt waargenomen door de **geest** , de geboorte, ik bedoel, en de vernieuwing. Want als je onstoffelijk was geweest, zou Hij u overgegeven de onstoffelijke geschenken bloot; maar omdat de **ziel** dossier is opgesloten in een lichaam, Hij levert u de dingen die de geest waarneemt, in de dingen verstandig.

Hoeveel nu zeggen, ik zou willen zijn te zien vorm , het merk, zijn kleding, zijn schoenen. Lo! Je hem ziet, Gij aanraakt of Hem, u Hem eten. En gij dan verlangt om zijn kleren te zien, maar Hij geeft Zichzelf aan u alleen niet te zien, maar ook om aan te raken en te eten en te ontvangen in je.

Laat dan niemand benaderen met onverschilligheid , niemand zwakkelingen, maar allemaal met brandende harten, allen fervent, wekte al. Want als **de Joden** staan, en die op hun schoenen en hun staven in hun handen, at met haast, temeer behoren gij waakzaam zijn. Want zij waren inderdaad om uit te gaan naar Palestina , waarom ook hadden ze het gewaad van de pelgrims , maar je staat op het punt om gediend te verwijderen **Heaven** .

5. Waarom is het nodig in alle opzichten om waakzaam te zijn, want inderdaad geen kleine straf is aangesteld om hen die deelnemen onwaardig.

Bedenk hoe verontwaardigd je bent tegen de verrader, tegen hen die Hem gekruisigd. Kijk daarom, opdat gij ook zelf schuldig zijn aan het lichaam en bloed geworden van **Christus** . Ze slachten de all **heilige** lichaam, maar u het in een smerige **ziel** na zo'n grote voordelen. Want het was ook niet genoeg voor hem de mens te worden, om te worden geslagen en geslacht , maar Hij heeft ook commingles Zichzelf met ons, en niet door **het geloof** alleen, maar ook in zeer daad maakt ons Zijn lichaam. Wat is dan behoort hij niet te overschrijden in zuiverheid die

het voordeel van heeft dit **offer** , dan wat zonnestraal niet dat de hand moet worden meer zuivere die om dit vlees, de mond die gevuld is met verbreken spirituele vuur, de tong, dat is rood gekleurd door die meest vreselijke bloed? Denk met wat voor soort **eer** dat je **geëerd** , van wat voor soort tabel die u deelnemen. Dat wat toen **de engelen** ziet, zij beven, en durven niet zozeer als omhoog kijken naar het zonder ontzag op grond van de helderheid die daar komt, met deze zijn we gevoed, met dit wij zijn vermengd, en wij zijn één lichaam en één vlees met Christus . *"Wie zal verklaren dat de machtige werken van de Heer , en veroorzaken al Zijn lof te worden gehoord? "* Wat herder voedt zijn schapen met zijn eigen ledematen? En waarom zeg ik, herder? Er zijn vaak moeders die na de arbeid van geboorte sturen hun kinderen naar andere **vrouwen** als verpleegsters; maar Hij verdraagt niet om dit te doen, maar zelf voedt ons met Zijn eigen bloed, en met alle middelen samengaat ons met Hem.

Mark, was hij geboren van onze stof . Maar, zeg je, dit is niets voor alle **mensen** ; hoewel het betrekking op alle. Want als Hij tot ons kwam de natuur , het is heel duidelijk dat het om alle; maar als voor iedereen, dan aan een ieder. En hoe was het, zeg je, dat al niet het resultaat daarvan niet plukken. Dit was niet van zijn toedoen, wiens keuze was om dit te doen in naam van alle, maar de schuld van hen, die niet bereid waren. Met elk van de gelovigen doet Hij mengen zich in de **mysteriën** , en die Hij verwekte, Hij voedt bij Zichzelf, en zet niet naar een ander; door dit ook weer te overtuigen, dat hij uw vlees had genomen. Laat ons dan niet nalatig zijn, die is waardig geacht zoveel beide **liefde** en **eer** . Ziet gij niet de baby's met hoeveel enthousiasme ze leggen greep van de borst? Met welk een ernstig verlangen ze het te repareren hun lippen op de tepel ? Met dergelijke laat ons ook deze tabel, en de aanpak van tepel van de geestelijke beker. Of liever gezegd, met veel meer enthousiasme laat ons, als kind aan de borst, trekken uit de **gratie** van de geest , laat het ons

een verdriet, niet om deel te nemen van dit voedsel. De voorgestelde werken zijn niet die van **de mens** de macht. Hij dat toen deed deze dingen op dat het avondmaal, diezelfde werkt ze nu ook. We bezetten de plaats van de bedienden. Hij die heiligt en verandert hen is hetzelfde. Laat dan geen Judas aanwezig zijn, niet **hebzuchtig** man. Wie goed zijn niet **discipel** , laat hem in te trekken, de tafel niet zo'n ontvangt. Voor "*ik het houden Pascha ,*" zegt hij, "*met mijn leerlingen .* " **Matthew 26:18**

Deze tabel is hetzelfde als dat, en heeft niets minder. Want het is niet zo dat Christus deed dat, en de mens, maar Hij doet dit ook. Dit is het bovenkamer, waar ze werden daarna; en dus gingen zij uit op het gebergte van de Olijfberg .

Laten we ook naar buiten gaan naar de handen van de **armen** , voor deze plek is de berg van olijven . Want de menigte van de armen zijn olijfbomen in het huis van geplant **God** , het schrappen van de olie, die winstgevend is voor ons daar, waarin de vijf **maagden** had, en de anderen die niet ontvangen daardoor waren omgekomen. Na deze ontvangen, laat ons invoeren die met felle lampen kunnen wij de bruidegom tegemoet; Na deze ontvangen, laten we dus uitgaan.

Laat niemand onmenselijke persoon aanwezig zijn, niemand die wreed en genadeloos, niemand bij alles wat onrein .

6. Deze dingen die ik zeg u, dat ontvangen en aan u dat minister . Want het is noodzakelijk om mezelf ook richten tot u, dat u met veel zorg kan verdelen de geschenken daar. Er is geen kleine straf voor u, als zich bewust van enig **kwaad** in elke man, je hem in staat stellen om deel te nemen aan deze tabel. "*Zijn bloed zal op je handen nodig zijn.* " **Ezechiël 33: 8** Hoewel niet iemand zij een algemeen, maar een plaatsvervanger, hoewel hij het zijn zelf, die is belegd met de diadeem, en kom onwaardig, hem

verbieden, de autoriteit die je hebt is groter dan de zijne. Jij, als je toevertrouwd aan een bron van water schoon voor een kudde te houden, en dan te zien waren een schaap met veel modder op haar mond, zou je niet lijden aan bukken tot het en vervuilen de stream: maar nu wordt toevertrouwd met een veer niet van water, maar van bloed en van de geest , als je ziet enige dat op hen **de zonde** , dat is ernstiger dan de aarde en modder, komt tot hem, ben je niet ontevreden? Kent u ze niet weggrijden? En wat excuus kan je hebt?

Voor dit doel God heeft **geëerd** u met deze **eer** , dat u deze dingen moeten onderscheiden. Dit is uw kantoor, dit uw veiligheid, is dit je hele kroon, niet dat je moet gaan over het gekleed in een wit en glanzend gewaad .

En van waar **weet** ik, zult u zeggen, deze persoon , en die persoon ? Ik spreek niet voor het onbekende, maar van de beruchte .

Zal ik iets meer angstig . Het is niet zo zwaar een ding voor de **energumens** binnen zijn, als voor zoals deze, wie **Paul** bevestigt te vertrappen Christus onder de voet, en "*het bloed van het verbond rekening onrein , en te doen, ondanks de **genade** van de Geest . "* Want die is gevallen in **de zonde** en nadert, is erger dan een bezeten met een **duivel** . Want zij, omdat ze bezeten zijn niet gestraft, maar die, wanneer ze in de buurt van onwaardig trekken, worden overgeleverd aan onsterfelijke straf. Laten wij daarom niet rijden deze alleen, maar allen zonder uitzondering, wie kunnen we zien aankomen onwaardig.

Laat niemand communiceren die niet uit de **discipelen** . Laat niemand Judas ontvangt, opdat hij het lijden **lot** van Judas . Deze veelheid is ook Christus ' lichaam. Ziet toe, dus u dat ministerest op de **mysteries** , opdat gij het provoceren Heer , niet zuiveren dit lichaam. Geef niet een zwaard in plaats van vlees.

Neen, al is het uit **onwetendheid** , dat hij komen om te communiceren, te verbieden hem, wees niet bang . Vrees **God** , niet de mens. Als je moet **vrezen** man, zult u tot belaching zelfs door hem, maar als **God** , zal u een object van respect zijn zelfs mannen .

Maar als je niet durft om het zelf te doen, brengt hem tot mij; Ik zal niet toestaan dat durven deze dingen doe. Ik zou mijn leven geven in plaats van Impart van de Heer bloed naar de onwaardige; en zal mijn eigen bloed te vergieten in plaats van te geven van een dergelijke vreselijke bloed in tegenstelling tot wat is te voldoen.

Maar als iemand niet heeft **gekend** de slechte man, na veel onderzoek, is het geen blaam. Want deze dingen zijn gezegd over de open zondaars. Want als we deze wijziging, God zal snel ontdekken om ons de onbekende ook; maar als we laat deze alleen, waarom zou hij dan maken manifest diegenen die verborgen zijn.

Maar deze dingen die ik zeg, niet dat we af te weren ze alleen, noch hen afsneed, maar om dat we hen kan wijzigen, en breng ze terug, dat we zorg kan dragen voor hen. Want alzo zal hebben we allebei God genadig en zal vinden veel om waardig te ontvangen; en voor onze eigen ijver, en voor onze zorg voor anderen, krijgen grote beloning; tot die **God** verlenen, kunnen wij allen zullen komen door de **genade** en **liefde** in de richting van de mens van **onze Heer Jezus Christus** , aan wie zijn **glorie** wereld zonder einde. **Amen** .